

[Undervisningsministeren.]

on, idet man dog betingede sig, at han bestod prøver i engelsk og matematik som ved højere forberedelseseksamen. Man mente ikke på det foreliggende grundlag at kunne ligestille hans tidligere uddannelse med en af de direkte adgangsgivende eksaminer. Stemmerne stod lige i konsistorium, og det var på den baggrund, at rektors stemme var udslagsgivende.

Denne afgørelse kan jeg ikke omgøre, for så vidt den er korrekt behandlet, idet jeg ikke kan gå ind i det faglige skøn. Men jeg kan henstille, at sagen tages op til fornyet overvejelse, hvis den indbringes for ministeriet og jeg finder grundlag for en sådan henstilling. Ministeriet har netop modtaget en henvendelse fra Jan Helbak om en omprøvelse, ligesom vi har modtaget sagens akter fra universitetet, og jeg vil herefter bede dette overveje sagen endnu en gang på det nu foreliggende grundlag.

Jeg vil samtidig bede om, at arbejdet i det nævnte udvalg om generelle retningslinjer for dispensationspraksis og om en almindelig liberalisering af adgangen til universitetsstudier fremskyndes mest muligt. Det er klart, at indstillingen, når den forekommer, vil blive vurderet ud fra det synspunkt, at liberaliseringen bør øges — altså nøjagtig de synspunkter, som fru Helle Degn anførte.

Helle Degn: Jeg takker for svaret og for den velvillige holdning, ministeren har til en liberalisering på dette område.

Jeg vil gerne have lov til at spørge, hvad der er sket, siden undervisningsministeren er kommet til, for den tidligere undervisningsminister, Helge Larsen, sagde her i folketinget den 4. november 1970, at man gerne ville lade foretage en opgørelse og en vurdering af de erfaringer, man havde med dispensationsordningen.

Hvilke erfaringer har man fået med gennemførelsesprocenter for disse studerende, sammenholdt med andre studerende? Det ville være interessant at vide. Hvilke fælles dispensationskriterier arbejder man på at nå frem til? Jeg er enig i og glad for at høre undervisningsministerens mening om denne sag, men jeg kunne tænke mig det lidt mere konkretiseret.

Om den konkrete sag vil jeg sige, at det ville glæde mig, hvis man på ny kunne

prøve den, for efter min bedste vurdering af de oplysninger, jeg har fået, er der i virkeligheden tale om en tilsidesættelse af de faglige kriterier og af det skøn, man har truffet på de mest relevante niveauer på Odense universitet.

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Jeg tør ikke sige, hvad der er passeret i undervisningsministeriet, efter at den tidligere undervisningsminister gav det omtalte svar, ud over det, jeg allerede har meddelt fru Helle Degn, nemlig at jeg i forbindelse med liberaliseringsbekendtgørelsen af 28. juni 1972 nedsatte dette fællesudvalg til at udforme generelle retningslinjer for dispensationspraksis. Jeg går ud fra, at jeg i den indstilling, som jeg tror er nært forestående fra dette udvalg, også får oplysning om de erfaringer, man har gjort sig. Men der foreligger desværre ikke en statistik, hvorved man kan sammenligne gennemførelsesprocenten for dem, der er kommet ind på universiteterne og de højere læreanstalter ad mere traditionel vej, og dem, der er kommet ind på en utraditionel baggrund. Vi har fra undervisningsministeriet et forslag liggende i finansudvalget om en forløbsundersøgelse, og hensigten med denne undersøgelse er at foretage en sådan sammenligning.

Så vidt jeg har forstået på min svenske kollega, har man i Sverige en statistik, hvorefter man kan sammenligne gennemførelsesprocenterne, og jeg har også forstået, at erfaringerne med dem, der er kommet ind med en utraditionel baggrund, er særdeles gode.

Når fru Helle Degn dernæst spørger, hvilke kriterier der vil blive lagt til grund, for så vidt angår dispensationsreglerne, må jeg sige, at nu må jeg lige vente på, hvad udvalget kommer frem med; så vil dette materiale blive bearbejdet i ministeriet.

Poul Dam: Selv om det er en konkret anledning, der har fremkaldt fru Helle Degns spørgsmål, er det et meget generelt spørgsmål, det drejer sig om. Jeg vil i denne forbindelse gerne spørge ministeren, om han har tænkt på den problematik, der ligger i, at en videregående dispensationsadgang meget let kan vise sig at give temmelig dårlige resultater, fordi man ikke gør en indsats for at hjælpe denne gruppe med den prakti-